

H. WILLIBRORDUS EN H. ANDREAS

**'t NIEUWSBRIEFKE
BEERSE BIJLAGE BIJ DE NIEUWSBRIEF SINT-
ODULPHUS VAN BRABANT
SEPTEMBER 2015
Nummer 103**

VAN DE REDACTIE
Kerksluiting Oostelbeers

Op 12 juli werd de kerk van Oostelbeers aan de eredienst onttrokken. Sindsdien is er flink aangepakt om de kerk leeg te ruimen. Bijna al het koperwerk en de bruikbare en (onbruikbare!) inventaris is naar Middelbeers overgebracht en heeft of een plaatsje in de kerk gekregen of is opgeslagen in de pastorie van Middelbeers tot we een goede bestemming hebben gevonden. De omlijsting van de biechtstoel is eraf gehaald en de biechtstoel ontmanteld. Als u dit onder ogen krijgt, heeft deze omlijsting misschien al een plek gekregen in de kerk van Middelbeers, evenals de kruisweg. De beelden zijn grotendeels overgebracht naar de bovenverdieping van de kapel in de toren van Oostelbeers. Antonius heeft een plaats bij Maria gekregen en Theresia zal verhuizen naar de Sint-Pieter in Oirschot. Ook de kandelaar van Baest, die in bruikleen was, krijgt op verzoek van de heer van de Mortel een plaats in de Sint-Pieter. Het Maria-altaar dat was toegezegd aan de Odulphus in Best, is helaas achter moeten blijven. Het bleek ondoenlijk om het over te brengen. Maria van dat altaar is echter wel verhuisd naar Best, evenals o.a. de uitvaartkandelaars en kaarsenstandaards. Misschien een idee om eens te gaan kijken in de andere kerken? Te zijner tijd zal aan de mensen in Oostelbeers de mogelijkheid worden geboden om een herinnering te scoren aan hun kerk.

Eén ding is echter zeker: De ziel is uit de Oostelbeerse kerk. Nu is het zaak om hem in de Middelbeerse kerk te houden en daar zullen we gezamenlijk aan moeten werken. De God in de Middelbeerse kerk lijkt vooralsnog minder vertrouwd. Met mondjesmaat kom je Oostelbeerse mensen tegen in de kerk van Middelbeers. Of de vakantietijd daar debet aan is? We hopen het, maar de eerlijkheid gebiedt het te zeggen: Middelbeers voelt nog niet echt als thuis. Maar geef je het geen kans, dan wordt het dat ook niet. Maria achter uit de Oostelbeerse kerk is niet zo eenkennig en lijkt zeer tevreden met de plek in haar nieuwe onderkomen.

◀ *Het Oostelbeerse hoekje in de Middelbeerse kerk*

WAAR MOET IK ZIJN?

Afspraken met een aalmoezenier, doopafspraken, huwelijksjubileum en bijzondere vieringen: Parochiesecretariaat, Willibrordstraat 16, 5091 CD Middelbeers

Openingstijden: maandag en donderdag van 9.00 – 11.00 uur.

Tel. 013-5141216 Mail: secretariaat@parochiedebeerzen.nl

Melden uitvaarten en andere spoedvragen:

Nel Deenen, tel 013-5141359 b.g.g. 06-30899488

Misintenties: Kosten: 10 euro. Opgave Middelbeers en Oostelbeers: Parochiesecretariaat Middelbeers. Betalingen: contant of per bankrekening: NL 94 RABO 0133 8919 25 ten name van Sint-Odulphus van Brabant te Oirschot met vermelding van mis(sen) en uw telefoonnummer.

Kerkbijdragen: Middelbeers en Oostelbeers: ten name van: Sint-Odulphus van Brabant te Oirschot: NL 94 RABO 0133 8919 25

Hebt u onkosten gemaakt voor de kerk? Vraag om een declaratieformulier bij Nel Deenen, 5141359, vul dit in en lever het declaratieformulier door u ondertekend en samen met de bonnetjes/facturen in bij Nel.

Redactie Beerse bijlage: Margriet Hazendonk, Margrietstraat 55 of Nel Deenen, Dominee'shof 1

AGENDA

1 november: 14.00 uur: Allerzienviering
2 november: 19.00 uur: Allerzienviering

5 maart 2016: Vormsel
17 april 2016: Eerste communie

EEN DAGJE KEVELAER

Ik heb er weer zin in: de jaarlijkse bedevaart naar Kevelaer met mijn "bedevaartmaatje" Mieke. Een dag weg van de dagelijkse beslommingen. Even onthaasten. Dit jaar gaan we met zo'n 20 pelgrims uit De Beerzen mee. Onze bus vertrekt om 8.00 uur en we rijden naar Eindhoven om bij 6 andere bussen aan te sluiten. Vanaf Eindhoven is het nog een uur en een kwartier rijden. Tijd genoeg om te kletsen, maar we zijn op bedevaart, dus wordt er ook gebeden en gezongen. Eenmaal in Kevelaer gaan we in processie richting de Basiliek. Voor de mis begint, is er wel even tijd voor een bakje koffie. De uitbaters van de gezellige cafeetjes zijn vriendelijk en gastvrij. Een aantal van hen spreekt zelfs een woordje Nederlands. Om 11.15 uur begint de mis in de Basiliek. Een

mooie mis met een goed koor. Iedereen zingt mee. Ik vind het fijn om daar te zijn. Even mijn "problemen" voorleggen aan Maria. En haar ook bedanken voor alle fijne dingen in mijn leven.

Na de mis gaan we lunchen. Ieder gaat zijn eigen weg. Er zijn restaurants genoeg.

Om 14.00 uur is het Lof. Het is mooi om in de prachtige Basiliek alle rituelen te volgen. Vooral de rondgang met de monstrans vind ik altijd heel bijzonder. Er zijn veel diepgelovigen om je heen en dat raakt me wel. Een positief gevoel van samen iets meemaken.

's Middags is er een kleine en een grote Kruisweg. Ik heb deze allebei in voorgaande jaren al een paar keer meegemaakt. Dit jaar waren de terrasjes en het winkelen zo

aanlokkelijk, dat ik moet bekennen, dat de Kruisweg niet op mijn programma stond.

We gingen natuurlijk wel naar de afsluitingsdienst, die wordt gehouden in een overdekte buitenkapel. De organisatie wordt bedankt en dat is terecht. Alles was weer prima geregeld. Aan het begin van de dag hebben we allemaal een kaars gekregen. Deze kaarsen branden bij het door ons gezongen Avé Maria (melodie: Te Lourd' op de bergen). Zo mooi om te zien, als de kaarsen bij het refrein omhoog gehouden worden. Een prachtig einde van een mooie dag in Kevelaer. Volgend jaar staat Kevelaer zeker weer in mijn agenda. Het is absoluut de moeite waard.

RUST IN VREDE

Het leven van **Jos Boeren** werd getekend door betrokkenheid met de medemens en het boerenleven. Hij had liefst thuis op de boerderij willen blijven, maar toen dat niet mogelijk was, trad hij in bij de paters aan de grens in Baarle-Nassau, waar hij koos voor de kloosterboerderij, toen bleek dat de missie een brug te ver was. Na 18 jaar trok hij zich terug uit het klooster en schooldde hij zich om tot jongerenwerker en ging aan het werk met jongere delinquenten in Utrecht. In die tijd leerde hij Mies kennen en trouwde hij. Helaas bleef het huwelijk kinderloos. Door ziekte moest Jos de baan opgeven en startte hij met Mies een varkensbedrijf in Oostelbeers. Tegelijkertijd zette hij zich in voor de gemeenschap en zeker ook voor zijn familie. De boerderij werd verkocht toen zijn gezondheid weer opspeelde en ze gingen in de Antoniusstraat wonen. Daarmee kwam er ook kans om mooie reizen te maken naar Thailand en Peru en naar bestemmingen dichterbij huis. Het laatste halfjaar voelde Jos zich niet fit meer en begin juni ging het mis. Al snel werd duidelijk dat er geen herstel meer mogelijk was. Gesterkt door het

Heilig Sacrament der Zieken heeft Jos afscheid genomen. Dit zijn de woorden van Jos in zijn laatste dagen: "Lieve mensen, welterusten, bedankt en tot ziens waar dan ook..." Hij overleed op 14 juni 2015. Jos is 72 jaar mogen worden.

Betsie Aarts, weduwe van Jan van Beers, geboren op 10 augustus 1924 in Oostelbeers en overleden op 13 juli 2015 in Tilburg.

In het café van haar ouders heeft Betsie haar man Jan leren kennen. Ze genoot van het bezoek van kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen. Ze was erg zorgzaam. Betsie genoot van de simpele dingen in het leven. Ze klaagde nooit, ook al heeft ze moeilijke tijden gekend, waaronder het overlijden van Jan in 1987 en Elly in 2007. Betsie zat nooit om een praatje verlegen. Bekenden waren niet zo snel vertrokken. Betsie was een liefhebster van dieren, zowel in als buitenshuis. Het was moeilijk om haar uit haar geliefde woonomgeving te krijgen, waar ze een groot deel van haar leven woonde; met wat hulp van de kinderen zelfs tot een week voor haar overlijden. Betsie werd 90 jaar.

Op 16 jarige leeftijd leerden **Marie Adriaans** en Piet Aarts elkaar kennen op de Meidenmert bij de Heilige Eik. Op 28 december 1963 zijn ze getrouwd in Oirschot. Na een half jaar kochten ze een oud huisje in Oostelbeers, waar ze 4 jaar hebben gewoond.

Hierna bouwde Piet een nieuw huis aan de Hoogeindseweg 1, waar hun twee kinderen werden geboren. Het gezin werd uitgebreid met de schoonkinderen en de kleinkinderen, op wie Marie stapelgek was. 20 Jaar was Marie in dienst bij het gemeenschapshuis. Dat was haar lust en haar leven. Toen ze ouder werden, hadden ze het wel gezien op het Hoogeind en samen bouwden ze een nieuw huis aan de Beukenhaag, waar ze nog 15 jaar woonden. Marie had vele hobby's: spaarpotten sparen, kienen, bloemen en planten, fotograferen, wandelen, fietsen en op vakantie gaan. Graag ging ze naar de camping in Luyksgestel. Met haar gezondheid ging het niet altijd goed. 9 Jaar geleden kreeg ze darmkanker, waarvan ze herstelde, maar 2 jaar geleden was de kanker terug. Marie gaf zich niet zomaar gewonnen. Ze

vond veel troost bij Maria. In 2014 zijn ze met het vliegtuig voor de 3e keer naar Lourdes gegaan. Heel graag wilde ze haar 75ste verjaardag halen, maar dat zat er niet in. Nu is ze op de dag, dat ze jarig zou zijn, begraven.

Irma Paenen, weduwe van Giel Evers, geboren op 29 juli 1926. Het samenzijn van haar gezin, met kinderen en kleinkinderen was voor Irma een groot feest. Bij een rijbewijs, examen, een sollicitatie of een moeilijk moment, Irma was er met heel haar hart bij. Ze was dan het lichtpuntje en de warme hand op het juiste moment. Irma vertrouwde op het wonder “moeder Maria van Lourdes” en ze gaf dit door aan haar

gezin in woorden van warmte en verbondenheid. Overal waar Irma kwam, was ze mens onder de mensen. Ze bracht mensen tot elkaar. Het ‘Scheiend’ werd haar tweede huis, waar menig feestje werd gevierd. Een ontmoetingsplaats waar huiselijke warmte zo gewoon was. Irma overleed op 5 augustus 2015 in de leeftijd van 89 jaar.

Mia Geboers-Roodbeen was een ferme vrouw, die de zorg kreeg over de kinderen van Jan Geboers, toen zijn vrouw ziek was en overleed. Later trouwde ze met Jan. Samen kregen ze nog 7 kinderen, waardoor ze de zorg had over 12 kinderen. Het gezin groeide uit met partners, 30

kleinkinderen en 43 achterkleinkinderen. Ze kende ze allemaal bij naam, wist precies wanneer wie jarig was en haar tum-tummetjes waren geliefd door het jonge grut. Mia werd in 1921 in Horst geboren. Bij Mia kon je altijd binnenlopen en ze zag er altijd tot in de puntjes verzorgd uit. In 1985 stierf haar man en ook kinderen ontvielen haar in de loop der jaren. Maar Mia herpakte zichzelf steeds weer en ging door. Maria van de H. Eik was een geliefde plaats om aan te leggen en haar zorgen kwijt te kunnen. Vele malen is ze verhuisd in haar leven. Drie weken voor haar dood verhuisde ze nog naar Sint-Joris in Oirschot. Op 21 augustus overleed ze, 94 jaar oud.

UIT DE BRIEF VAN PIET VAN HOOFF

Over de besteding van het vastenaktiegeld

... In het Dorp Merpak zijn we pas in maart begonnen met extra voedsel voor de kinderen. In eerste instantie sprak men over een 50 kinderen. Inmiddels is dat gegroeid naar honderd. Ik ben twee weken geleden daar gaan kijken. Heb onder andere met de vrouwen, die in het groenteprogramma meedoen, gesproken, en de komende weken willen we er weer nieuwe zaden distribueren. Tijdens het gesprek werd duidelijk dat de rijsttoogst dit jaar voor een deel mislukt is. Na enig overleg blijkt dat men rijstvelden maakt in de moerassen rond de berg. Ook gebruikt men nieuwe rijstsoorten die volgens deskundigen een hogere opbrengst hebben, maar tegelijk ook gevoeliger zijn in zure grond, dan de traditionele lokale variëteiten. Nu blijkt dat men nog nooit kalk gestrooid heeft in de rijstpercelen. Wel gebruikte men wat Nitrogeen (stikstof) die enigzins de verzuring verhoogt. Kortom ik heb een aantal zakken kalk toegezegd als proef, om te kijken hoe de rijst daarop reageert. Mijn ervaring in mijn eigen grond is dat kalk hier zeer noodzakelijk is. Omdat rijst hoofdvoedsel is, heb ik gemeend hier gelden van de vastenactie voor te gebruiken. Ook heb ik bij mijn bezoek het planten van kokosno-

ten voorgesteld. In dit dorp evenals in andere dorpen staan er zeer weinig kokosnoten, die voor de dagelijkse keuken belangrijk zijn in de bereiding van voedsel en kokoswater. Het afval van kokos is tevens een goed veevoeder. Heb aan 20 deelnemers 2 kokosnootbomen geleverd. Moet hierbij nog wel wat zeezout leveren, omdat de kokosnoten graag wat zout hebben, maar dat kan geregeld worden.

Putussibau.

Heb aan het boarding house van de zusters daar 5 miljoen roepia gegeven met ook enige werktuigen en ook weer kalk. Het boarding house is bevolkt met 90 meisjes van de middelbare school, zoals mavo en havo. Deze meiden zijn niet direct fanatiek in tuinwerk. Maar de zusters begeleiden hun op een degelijke manier. En omdat ik daar het afgelopen jaar regelmatig kwam in verband met de renovatie van het boarding house en het huis van de zusters, heb ik gedacht dat het goed is om hier te helpen. Men kent het gebruik van kalk ook niet en ik meen dat je de verzuring met het blote oog kunt waarnemen. Ook heb ik vorige week een hoeveelheid compost gestuurd, toen we met de vrachtwagen

gen bouwmaterialen naar Putussibau moesten brengen.

Putussibau is via de weg 270 km. Daarom dat ik een groter bedrag heb overgemaakt ten behoeve van de activiteiten daar.

Verder zijn er momenteel contacten met een groep vrouwen in een ‘parokie’ in de buurt van Putussibau via de Pastor daar. Hier in de omgeving van Sintang zijn ook nog twee contacten, die nog kunnen worden ontwikkeld. De eerste is ook een groep vrouwen voor groenteteelt. Het tweede contact is ook een groep vrouwen die problemen hebben met de productie van katoen. In dit dorp doen de vrouwen naast het dagelijkse werk veel aan weven van stoffen, de traditionele ikat weaving, die voor extra inkomsten zorgt. Nu wil die katoen niet groeien. Ik heb toegezegd dat ik eind juni na terugkeer van Putussibau naar hun dorp wil komen om te kijken naar de grond, de compostproductie op te starten en ook weer te kijken of er kalk nodig is. Kortom er kan iets geregeld worden.

Akcaya /Jerora.

Een lagere school hier dichtbij, het hoofd van de school komt iedere

week een bedrag halen van 650.000 roepia voor 350 kinderen.

De onderwijzer(essen) koken voor de kinderen een voedzame maaltijd en dat loopt tot heden toe goed. Heb wel meegedeeld, dat dit niet veel langer zal duren dan een jaar. Maar ze regelen het goed. Deze maand tot augustus ligt het stil. Het is een openbare school en daar zijn heel wat islamkinderen. Daarom gaan we in augustus na de vasten en vakantie weer door. Heb aan het schoolhoofd enige toezegging gedaan om te helpen met de ontwikkeling van de

geplande schooltuin. Kijk het nog even aan, want soms zijn de plannen iets te groot..

Bovenstaande is wat er plaatsgevonden heeft de afgelopen tijd. Ik heb bewust niet de grote spender uitgehangen. Wat de mensen zelf kunnen doen, dat moeten ze naar mijn mening ook doen. Vandaar dat ik pas ongeveer 1/7 van het bedrag heb uitgegeven, niet meegeteld de 2000 euro in Nederland.

Ik hoop dat U daar begrip voor hebt. Op een andere manier kan ik natuurlijk de hulp er door jassen. Maar ik

heb in de jaren hier hulp aangeboden op de manier hierboven omschreven. En het is en blijft belangrijk om mensen hun eigen mogelijkheden te laten ontwikkelen. Om het wat cru te zeggen "niks voor niks en weinig voor een bietje". Daarom dat het planten en verzorgen van groenten en fruitbomen etc voor mij van cruciaal belang zijn.

Vanuit Sintang een hartelijke groet.

Br Piet van Hoof.

Op dit moment is Piet van Hoof in de Beerzen. Achter in de kerk staat gedurende zijn vakantie een bus, waarin u een bijdrage kunt doen voor zijn werk in Indonesië. Uw bijdragen zijn echter voor de helft voor Kees Hems, die werkzaam is in Kenia en in de afgelopen periode in de Beerzen was. Dit werd pas bekend toen hij al weer vertrokken was.

GEDOOPT

20 juni:
Wess en Liv,
zoon en dochter
van
Tom Hozewol
&
Lonneke van Kollenburg,
Huijgevoort 3

30 augustus:
Dex,
Zoon
van
Bart Thomassen
&
Susan van der Heijden,
Vestdijk 47B

30 augustus:
Nikaj,
zoon
van
Ricardo Snoeijen
&
Inge van den Bosch,
Plataan 8

VRIJWILLIGERSAVOND

Op **3 oktober** houden we de avond voor vrijwilligers. We beginnen met een korte viering. Tijdens de viering, maar ook gedurende de avond kunnen de werkgroepen zich presenteren. Wilt u deze avond al vast noteren in uw agenda? Ook zullen we de vrijwilligers uit Oostelbeers in het zonnetje zetten nu zij hun dienstverband voor de parochie Oostelbeers hebben beëindigd.

PASTORIE MIDDELBEERS - OOSTELBEERS-

Op het moment is de pastorie van Middelbeers niet langer bewoond. Ook de pastorie van Oostelbeers heeft nog steeds geen bewoner. Wij beraden ons op dit moment over de mogelijkheden.

LAAT HET ONS WETEN

Een kindje geboren?
Stuur eens een kaartje!
Gaan trouwen?
Wij zijn er graag getuige van!
Een verhuizing?
Stuur een verhuisbericht!
Bezoek van een aalmoezenier?
Ze komen graag!
Een andere wijziging?
Schroom niet om ons op de hoogte te stellen!

**Tot december en aan ieder die het horen wil:
kom eens luisteren in Middelbeers**